

Nehorázní praktiky a donebevolající blbost předsudečné rasistické ekvilibristiky sociálních sítí, aktivistů a farizejských politiků

- CZ24 News | 9. července 2020

Barvy a jejich názvy jsou společným vlastnictvím lidstva. Můžeme je sdílet, ovšem nikdo nemá právo si nárokovat výhradní rozhodování o používání té či oné barvy. Nikdo na ni nemá copyright. Ale přesně tohle se dnes děje. Bohužel.

Karetní hra Magic The Gathering vznikla v roce 1993 a patří do těch bláznivých her mytologické říše plné čar a kouzel. Je ve světě, hlavně mezi mladými, natolik populární, že se v ní pořádají i mezinárodní turnaje. Obsahuje karty pěti barev různé síly, a to bílou, černou, červenou, modrou a zelenou. Každá barva potom zastupuje jeden fenomén, jako je smrt, víra, oheň, voda a příroda. Hráč může soupeři nechat zablokovat vynesení určité barvy v příštím kole. Tedy mohl, dříve. Ani tyto barvy neunikly pozornosti pomateným lidskoprávním agresorům a vydupali si, že černá karta nesmí být nikdy zablokována. A proč? Protože prostě černá.

Jistý český youtuber byl zablokován i se svým videem, protože v něm v určité chvíli zvolal: zásah do černého! A do černé se strefovat prostě nesmí, i kdyby byla středem terče. Jiný český hráč internetové bojovky zase sdělil po chatu svému spoluhráči, že bude každou hodinu od hry odskakovat, protože "přikládá do kotle na zimu, aby oheň nevyhasl". Jeho nešťastné vyjádření si vysloužilo týdenní ban, protože na-zi spolu s nehasnoucím ohněm bylo vyhodnoceno jako propagace nacismu.

Ovšem zdaleka nejotřesnější stupiditu ze strany protirasistických magorů okusil na vlastní kůži chorvatský šachista Antonio Radić, který vede na youtube veleúspěšné šachové okno s analýzami partií světových hráčů, které má miliony shlédnutí. Jeho poslední díl byl zablokován jako škodlivý. Zřejmě kvůli komentářům typu: bílý útočí a černý se už neubrání. Teprve po protestech stovek tisíc šachových fanoušků byl onen sporný díl vrácen do veřejného prostoru bez jediného slůvka vysvětlení. A to je jen začátek.

Naprosto neomaleně vykřikují, že budou potírat všechny stereotypy a předsudky, aniž by je vůbec konkrétně definovali. Prostě jsou to takové, za které je v tu chvíli označí oni sami. Prakticky tím říkají, že se teror bude stupňovat pomocí rozsáhlé cenzury bez jakýchkoliv pravidel. Zlaté staré časy, kdy jsem byl zabanován za slovo "sekundární". Tam se dal aspoň vysledovat určitý vulgarismus, i když stupidita to samozřejmě byla taky.

Vadí už naprosto všechno a stalo se mezi těmito nemyslicími snaživci módou, aby si našli někde svůj vlastní zástupný problém, který údajně vadí, a skrze něj osočovali a vydírali slušné lidi s ním spojené. Na řadu pak přijdou možná i teplomety, stmívače, bělidla, bříza bělokorá, černé svědomí, mužstvo, Otrokovice, červená na semaforu, nadřazený orgán, nebo hrnek, který zesměšňuje lidi po ztrátě jednoho ušního boltce. Nahnuté to má i Othello, mouřenín benátský s vraždícím černochem v hlavní roli, Stravinského Prostopášník s vousatou Turkyní, či Psí srdce od Bulgakova, kde se tou největší levičáckou sviní stává původně toulavý, prašivý pes.

V rámci boje proti rasismu, diskriminaci a předsudkům jsou nám potom v reálu předváděny takové předsudečné rasistické ekvilibristiky, jako je vyhazování lidí z práce za

názor, označování všech bílých kolektivně za rasisty, nebo velebení názoru, že na bílých životech vůbec nezáleží. Na kom a čem jim opravdu záleží, to předvedli tito agresivní vejlapci během pouhých deseti dnů v Seattlu, kde stihli naprosto zdevastovat jednu celou čtvrť, vyrabovat obchody, znásilnit pár ženských, porvat se na nože a zastřelit neozbrojeného mladíka, mimochodem černé barvy pleti, na kterém jim naprosto nezáleží. A to bez slůvka lítosti, omluvy, či alespoň vysvětlení.

Nemají právo cokoliv požadovat, určovat, zakazovat, či příkazovat. Pokud je něco pobuřuje, nebo uráží, je to jejich problém a nikdo není povinen jim jakkoliv ustupovat, jak se to bohužel z připodělanosti dnes mnohde děje. Mě taky může urážet neustálé plošné označování mé rodiny za rasisty (majorita je rasistická), za viníky něčího srabu jen proto, že už celá léta chodím řádně do práce a platím daně a bůhví co ještě. Třeba zdůrazňování poklesu mužské sexuální výkonnosti, vypadávání vlasů, zmínky o domácím násilí, požadování jakýchsi kvót, spravedlivých mezd, důchodů, životabudiče pro seniory a jiné podobné zhovadilosti, které ze mě dělají násilníka, trosku, vykořisťovatele a kdoví co ještě. Když na o přijde, jsem prakticky nenávistně atakován denně.

Jenže vaše parketa a moje parketa. Klidně si své ublíženectví nechte a mě zase nechte co patří mně a na co mám právo. Já můžu mít svou černou hodinku, hluché místo, mužské principy, či své kulturní návyky. Já můžu mít černý den, když u šachové partie budu trpět slepotou. Já mám rád své stereotypy a předsudky, které mě chrání. Mám na ně právo. Stejně jako mám právo používat kteroukoliv z barev, ale i jiných výrazů tak a tam, kde já chci. Zdar a sbohem.

Petr Burian